

**ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГР. СОФИЯ**

ЗАЯВЛЕНИЕ

от

Маринела Панкова Тотева

прокурор във Върховна касационна прокуратура, кандидат за избран член на
Висшия съдебен съвет от квотата на прокурорите

ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	Д-10
РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР	10.08.26
BCC-10334	

**УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,**

На основание чл. 29в, ал. 4 от ЗСВ представям пред Вас следните документи:

1. Автобиография;
2. Мотиви;
3. Концепция за дейността на Висшия съдебен съвет;
4. Кадрова справка;
5. Декларация по чл. 18, ал. 1 от ЗСВ;
6. Декларация по чл. 19а от ЗСВ;
7. Копия от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“ и от удостоверение за придобита юридическа правоспособност.

10.08.2026 г.

.....
Маринела Тотева

АВТОБИОГРАФИЯ
на Маринела Панкова Тотева
родена на

Образование:

1981 г. - завършено средно образование в гимназия „Христо Кърпачев“, гр. Ловеч.

1985 г. - завършен Педагогически институт, гр. Плевен.

1997 г. - завършено юридическо образование в ЮЗУ „Неофит Рилски“, гр. Благоевград.

1998 г. - 1999 г. - положен изискуемия по ЗСВ стаж като стажант-юрист в СГС.

Професионален опит извън съдебната система:

1987 г. - 1992 г. – на длъжност педагог в ЦДГ, гр. Ловеч.

Стаж като прокурор в различните нива на ПРБ:

2000 г. - 2002 г. - младши прокурор в Софийска окръжна прокуратура.

2002 г. - 2005 г. - прокурор в Софийска районна прокуратура.

2005 г. - 2011 г. - прокурор в Софийска окръжна прокуратура.

2012 г. - 2023 г. - прокурор във Върховна административна прокуратура.

От 2023 г. до настоящия момент – прокурор във ВКП.

Във връзка с изпълнение на служебните си задължения като прокурор във ВАП, съм участвала в работни групи за изготвяне на становища по тълкувателни дела на ВАС, както и като ръководител на работна група за анализ на дисциплинарната практика на ВСС. От 2021 г. до 2023 г. съм била завеждащ отдел „Административно съдебен надзор“ при ВАП. Била съм член на КАК при ВСС в периода 2016 г. – 2017 г. От месец юни до септември на 2023 г. съм изпълнявала функциите на заместник на главния прокурор при ВАП.

Като магистрат съм участвала в множество семинари и обучения за повишаване на професионалната квалификация, измежду които са:

Обучение на тема „Гаранции за защита от дискриминация (чл.14 и Протокол 12 от ЕКПЧ) - защита на правата на уязвими групи“;

Семинар на тема „Прилагане на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове“;

Семинар на тема „Съдебна практика по молби за международна закрила“;

Обучение на тема „Административен и съдебен контрол върху производствата по международна закрила“;

Семинар на тема „Събиране и оценка на доказателствата в производството за международна закрила“

Семинар на тема „Противодействие на транснационалната организирана престъпност: добри практики от САЩ“;

Не съм членувала в политически партии и организации.

Владея руски език - писмено и говоримо, английски език ниво А1.

Семейно положение - вдовица

Деца:

Син

Контакти:

Мобилен телефон –

e-mail:

Подпис:

МОТИВИ

за участие в процедура за произвеждане на избори на членове на Висшия съдебен съвет
от квотата на прокурорите

от Маринела Панкова Тотева – прокурор във Върховна касационна прокуратура и
кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет

Дългогодишния ми стаж като магистрат съм започнала от най-ниското ниво в съдебната система – младши прокурор и през годините съм преминала поетапно през кариерната стълбица, като прокурор в Софийска районна прокуратура, прокурор в Окръжна прокуратура – гр. София, прокурор във Върховна административна прокуратура, където от 2021г. до закриването на структурата на ВАП бях завеждащ отдел „Административно съдебен надзор“, а понастоящем прокурор във Върховната касационна прокуратура. Била съм член на Комисията по атестирането и конкурсите при Прокурорската колегия. Макар и за съвсем кратък период, съм изпълнявала временно и функциите на заместник на Главния прокурор при ВАП. Служебните си задължения съм изпълнявала, спазвайки моралните и етични норми на магистрат.

С оглед придобитите от мен знания и опит, както и доброто познаване на съдебната система на всички нейни нива, имам широк поглед върху проблемите и предизвикателствата на съдебната власт и прокурорската общност. Считам, че мога да бъда полезна при решаване на организационните и кадрови въпроси от компетентността на прокурорската колегия и пленума на ВСС. Намирам за естествено следващо предизвикателство пред мен, кандидатирането ми за избран член на Висшия съдебен съвет /ВСС/, с готовност, ако получа доверието на колегите, да поема сериозната отговорност да отстоявам независимостта, както на съдебната система в цялост, така и на отделния магистрат, в настоящата динамична социално-икономическа и политическа обстановка в страната. Така също, да държа безкомпромисно на справедливото и прозрачно управление на кариерното развитие на магистратите, ефективното управление на бюджета на съдебната власт, осигуряване повишаването на професионалната квалификация и не на последно място, непоколебимо отстояване на интересите на магистратите в законодателния процес в страната, макар и при ограничените възможности за това, с които ВСС разполага.

Основните ми мотиви за участие в процедурата за избор на членове на Висшия съдебен съвет от квотата на прокурорите се основават върху необходимостта от укрепване на независимостта на съдебната система, повишаването на общественото доверие в нея, защитата на магистратската общност от външен политически, икономически или медиен натиск, както и осигуряване на спокойна работна среда без нерегламентирани въздействия при осъществяване функциите на магистратите.

10.18.2026

прокурор Маринела Тотева

К О Н Ц Е П Ц И Я

за дейността на Висшия съдебен съвет

от Маринела Панкова Тотева – прокурор във Върховна касационна прокуратура и
кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет

Уважаеми колеги,

Дългогодишния ми стаж като магистрат съм започнала от най-ниското ниво в съдебната система – младши прокурор и през годините съм преминала поетапно през кариерната стълбица, като прокурор в районна прокуратура, прокурор в окръжна прокуратура, прокурор във Върховна административна прокуратура, където от 2021г. до закриването на структурата на ВАП бях завеждащ отдел „Административно съдебен надзор“, а понастоящем прокурор във Върховната касационна прокуратура. Била съм член на Комисията по атестирането и конкурсите при Прокурорската колегия. Макар и за съвсем кратък период, съм изпълнявала временно и функциите на заместник на Главния прокурор при ВАП.

С оглед придобитите от мен знания и опит и доброто познаване на съдебната система на всички нейни нива, считам за естествено следващо предизвикателство пред мен, кандидатирането ми за избран член на Висшия съдебен съвет /ВСС/, с готовност, ако получа Вашето доверие, да поема сериозната отговорност да отстоявам независимостта, както на съдебната система в цялост, така и на отделния магистрат, в настоящата динамична социално-икономическа и политическа обстановка в страната. Така също, да държа безкомпромисно на справедливото и прозрачно управление на кариерното развитие на магистратите, ефективното управление на бюджета на съдебната власт, осигуряване повишаването на професионалната квалификация на магистратите и не на последно място, непоколебимо отстояване на интересите на магистратите в законодателния процес в страната, макар и при ограничените възможности за това, с които ВСС разполага.

Ще направя опит в настоящата концепция, относително подробно, но неотегчаващо, да Ви запозная със становището ми по някои от съществените въпроси, изискващи особено внимание от бъдещите членове на съвета, както и с представите ми за възможните разрешения на съществуващи проблеми и действия за подобряване на кадровата и административна дейност в съдебната власт.

I. Независимост

Макар и банално, няма как да не започна с темата за **независимостта** на съдебната власт и на магистратите. За съжаление, действителността в Република България в последните години изисква тази така важна за всички нас ценност да бъде яростно защитава, повече от всякога. Няма съмнение, че ВСС, като колективен ръководен орган,

трябва да реагира своевременно и твърдо на всеки опит за прекомерна външна намеса, като същевременно да взаимодейства ефективно в тази насока с другите държавни власти, в рамките на правомощията си. Не следва обаче да се пренебрегват и предизвикателствата, касаещи независимостта на отделния магистрат, които идват „отвътре”. Тази тема е особено болезнена и често пренебрегвана или пък омаловажавана зад маската на организационната същност на Прокуратурата на Република България /ПРБ/, като централизирана и субординирана институция. Последното обаче, не може да бъде оправдание за осъществяване на каквито и да било порочни практики вътре в системата на ПРБ, целящи индиректен натиск върху конкретни магистрати и създаване у тях на контрамотиви да упражняват своята дейност въз основа на свободно формирано вътрешно убеждение. От теоретична и практическа гледна точка, не трябва да има съмнение, че специфичната организационна структура на ПРБ и произтичащите от нея възможности за вътрешноинстанционен контрол, с даване на съответни указания по прилагане на закона, не могат да засягат вътрешното убеждение, а и тази насока на разсъждения касае работата на магистратите по същество и съответно се явява дистанцирана от преките правомощия на ВСС. Ръководният орган обаче следва да идентифицира и пресича безкомпромисно всеки опит за засягане независимостта на магистрат чрез използване на организационни и административни прийоми. Ето защо, по-нататък в настоящата концепция, ще обърна специално внимание на въпросите, касаещи дейността на административните ръководители, отчетността и ефикасността на тяхната работа, а така също и на темата за проблемите в дисциплинарната дейност.

Темата за независимостта, както на съдебната система в цялост, така и на отделния магистрат, няма да бъде отделен, изолиран фрагмент от настоящото изложение, макар и споменат на първо място, а ще бъде основен мотив, прозиращ при обсъждането на множество отделни въпроси, имащи отношение и към нея.

Споменавайки необходимостта от реакция към всеки опит за прекомерна външна намеса върху съдебната власт, не мога подмина един особено актуален момент, а именно прокараната по законодателен ред съществена промяна на досега съществуващия принцип за определяне на възнагражденията за най-ниската съдийска, прокурорска и следователска длъжност, уреден в чл. 218, ал. 2 от ЗСВ. Обвързването на това възнаграждение с възнаграждението на народните представители, вместо със средномесечната заплата на заетите лица в бюджетната сфера, е крайно неудачно и създава сериозна заплаха за независимостта на съдебната власт. По този начин се създава пряка финансова зависимост от волята на законодателната власт. Същевременно, съвсем малката номинална разлика между досегашния модел /удвоената средномесечната заплата на заетите лица в бюджетната сфера/ и новото предложение /60 на сто от възнаграждението на народните представители/, създава основателно съмнение, че действителният търсен ефект на осъществената промяна е именно установяване горепосочената зависимост. ВСС, не само в настоящият момент, но и всякога за в бъдеще, следва своевременно да идентифицира

подобни явления и да предприема всички възможни действия в своята компетентност за тяхното отблъскване.

II. Възнаграждения

В контекста на горното, не мога да подмина и винаги актуалната тема за **възнагражденията** в съдебната система, които се явяват и своеобразна гаранция за нейната независимост. На първо място, ако бъда избрана за член на ВСС, лично ще обръщам специално внимание на необходимостта от винаги своевременно актуализиране на възнагражденията на мл. магистрати. За съжаление, пропуски в тази насока са водили през годините дори и до ситуации, в които колеги да търсят дължимите им според закона възнаграждения по съдебен ред. Последното намирам за недопустимо и дори обидно за колегите на най-ниските магистратски длъжности. Колективният ръководен орган на съдебната власт следва да бъде еталон за спазване на закона и да служи за пример в това отношение.

Тук е и мястото да изложа становище по въпроса за затварянето на т.нар. „ножица” на възнагражденията. Това е тема, по която се е изписало и изговорило много през годините, но фактът, че продължава да бъде част от почти всяка концепция за работата на ВСС подсказва, че напредъкът в тази насока не е достатъчен. Ясно съзнавам, че дискусиата е изключително деликатна, т.к. скъсяването на дистанцията между възнагражденията на различните нива в съдебна система е практически невъзможно без някаква степен на ограничение в ръста на заплащането на по-високите нива. Считам, че консенсус е постижим, единствено ако тези ограничения бъдат сведени до минимум и разпределени продължително във времето. „Затварянето на ножица” не може и не следва да бъде реализирано отведнъж, а трябва да е структуриран и целенасочен процес във времето. Така например, би могла да се приеме стратегия по този въпрос, в която да се заложат крайни цели относно процентните разлики между възнагражденията на различните нива, след което ежегодно, при определянето им да се работи за постепенен и устойчив курс към постигане на заложените справедливи разлики, чрез минимални процентни разлики при актуализацията на заплатите, които да не демотивират колегите на по-високи нива в системата, но същевременно в дългосрочен план да допринасят за поетапното решаване на този нелек казус. Лансирани през годините крайни идеи за шоково и абсолютно изравняване на възнагражденията, рязко увеличаване на едни за сметка на други, намаляване или „замразяване” на възнаграждения, не представляват реалистичен вариант за действие. Следва и недвусмислено да отчете, че по мое мнение затварянето на т.нар. „ножица” на възнагражденията не следва да цели за краен резултат пълно изравняване на заплащането на всички нива в системата, а единствено намаляване на разликите и установяването им в справедливи размери. Такива разлики обаче следва да съществуват и наличието им е полезно, тъй като се явява естествена мотивация за изкачване в кариерата и мотивира способните и амбициозни колеги да работят усърдно за

повишаването им в длъжност. Поемам ангажимент, ако бъде избрана за член на ВСС, да не забравя за този въпрос веднага след избирането ми, а напротив – активно да търся консенсус с останалите членове, в насока за търсене и действително прилагане на възможно разрешение, което в унисон с гореизложеното, да бъде едновременно умерено като подход, но и също толкова целенасочено и устойчиво във времето.

III. Конкурси и командироване

Темата за **конкурсите** ще започна, като се обявя категорично в подкрепа на виждането за необходимост от редовно и ритмично провеждане на конкурси за преместване и повишаване в длъжност. Редовността на конкурсите за младши магистрати е законодателно уредена. По отношение на конкурсите за преместване и повишаване в длъжност обаче отговорността за постигане, както на редовното им провеждане, така и на ритмичното им протичане, до голяма степен лежи върху кадровия орган в лицето на ВСС. Не следва да се допуска неоснователно забавяне още при обявяването на конкурсните процедури, тогава когато вакантни места са налице, т.е. има реално съществуваща нужда за попълване на свободни длъжности. Подобни забавяния са и част от причината за последващото бавно протичане на самите конкурси. Неоснованото изчакване и натрупване на голям брой свободни длъжности, ведно със следващ опит за попълването им с един „голям” конкурс, води логично и до участието на голям брой кандидати, а оттам и необходимост конкурсната комисия да разгледа огромен брой дела, да води кореспонденция с множество прокуратури, а и да инициира множество извънредни атестации. Очевидно е, че с този подход на изчакване, конкурсният процес в крайна сметка се забавя съществено. Ето защо, ако бъде избрана за член на ВСС, възнамерявам да работя в насока за провеждане на редовни конкурси за преместване и повишаване в длъжност, били те и за по-малко места. Същевременно, подкрепям и обсъжданата сред колеги в система възможност да се предвиди участие на по-голям брой комисии при конкурси с много кандидати и необходимост от множество извънредни атестации. Тази мярка би дала положителен резултат, но считам, че тя се бори само със симптомите на бавните конкурси, а не и с първопричината за тях. Провеждането на конкурси на относително редовни времеви интервали би могло да ограничи броя на „тежките” и обемни конкурси, борейки се в зародиш с предпоставките за тромаво кадрване.

По отношение на конкурсите за първоначално назначаване и за назначаване на младши магистрати, цялостното ми мнение за сега съществуващите правила е положително и считам, че в тази насока в годините се постигна значителен напредък. Следва обаче да се обръща специално внимание на коректната дейност на конкурсните комисии. Формулирането на казусите трябва да бъде изключително прецизно, без да се допускат съществени изменения във фактите, по които се е произнесъл ВКС в действителното дело, източник на казуса. Абсолютно недопустимо е и изтичането на информация за изпитните материали. За съжаление близките години познават и двете споменати порочни явления, които са били причина за отмяна и започване отначало на

конкурсни процедури. В такива изключителни случаи, ВСС не следва да проявява пасивност, а тъкмо напротив – да ги проверява активно и подробно и да прави всичко възможно за установяване на отговорните лица. Такива случаи несамо уронват престижа на съдебната власт, но и демотивират много способни юристи да участват в конкурси, за да станат част от съдебната системата.

На следващо място, във връзка с конкурсите за първоначално назначаване и за назначаване на младши магистрати, бих изразила подкрепа на широко разпространеното мнение сред много колеги за прекомерната значимост, при настоящите правила, на теста по право на Европейския съюз. Изцяло възприемам идеята този компонент от изпитния процес да има характер на зачет, т.е. да няма цифрова оценка, а единствено резултат успешен/неуспешен, вместо сегашната висока значимост, при която оценката от този тест има половината тежест от крайния резултат на кандидата. С това становище по никакъв не искам да омаловажавам значението на правото на Европейския съюз в дейността на органите на съдебната власт, нито твърдя, че проверката на познанията в тази материя няма място в подбора на кадри, но смятам, че такова преосмисляне и даването на известен превес на специфичните познания по наказателно право и процес и способността за приложение на тези знания при решаване на казус, е оправдано и би довело до добри резултати.

В сходен контекст бих искала да се спра и на въпроса за участието на хабилитирани преподаватели в конкурсните комисии. По мое лично впечатление, тяхното участие се подставя под широко съмнение, когато се касае за вътрешни конкурси, при които обект на оценка е практическата работа на магистрата, участник в конкурса. Напълно разбирам аргументите за тези критики, но личното ми становище е, че участието на хабилитирани преподаватели в конкурсните комисии, дори и при вътрешни конкурси, следва да бъде запазено. Мнението ми е, че в материалното и процесуалното наказателно право, връзката между теорията и практика е неразривна и не следва да бъде пренебрегвана. В същото време, всеки по-опитен магистрат се е сблъсквал със сериозното предизвикателство на теоретичното залиняване в хода дългогодишен практически опит. Участието на хабилитирани преподаватели в конкурсните комисии е добър инструмент за проверка на успешното преодоляване на тази трудност от страна на участниците в конкурса, а би могло да служи и като мотивация за поддържане на теоретичните познания или най-малкото ефективното им опресняване при участие в конкурси, което в крайна сметка би могло да има единствено положителен ефект върху капацитета на кадровия ресурс в съдебната система.

Обсъждайки по-горе конкурсите за първоначално назначаване, заявявам отговорно, че ако бъде избрана за член на ВСС, ще работя категорично в насока за даване на приоритет на конкурсите за преместване и повишаване пред конкурсите за първоначално назначаване на окръжно ниво. Не отричам полезността на последните, но смятам, че до тях, като инструмент за попълване на кадрови нужди, следва да се посяга единствено при изчерпване на възможностите свободните длъжности на окръжно ниво да бъдат заети чрез

вътрешен подбор, т.е. чрез повишаване или преместване. Действително първоначалното назначаване на окръжно ниво е допустимо от ЗСВ, но същото следва да бъде внимателно използвано и то само когато към съответните свободни длъжности няма засилен интерес от вече действащи магистрати. Ненужното приложение на този инструмент води до сериозна демотивация на способни колеги, чакащи с години възможност за преместване или повишаване в длъжност. Няма спор, че и към момента конкурсите за първоначално назначаване на окръжно ниво са относително редки, което намирам за положително явление и възнамерявам да работя за продължаване на тази тенденция, в случай, че бъде избрана.

Като част от темата за конкурсите, искам да се спра изрично и на въпроса за **избора на административни ръководители** и техни заместници и т.нар. „кариерен бонус“, уреден в чл. 169, ал. 5 от ЗСВ. Неслучайно помествам това обсъждане, като част от дискусиата за конкурсите, доколкото много често тези назначения и разпоредбата на чл. 169, ал. 5 от ЗСВ на практика се ползват за превратно заобикаляне на конкурсното начало и водят до преместване или повишаване на конкретни магистрати, без провеждането на съответен конкурс. Доколкото ВСС няма законодателна инициатива, то безспорно членовете му не могат пряко да предизвикат отпадането на законовите предпоставки за такива порочни практики, но няма съмнение, че върховният кадрови орган има реална възможност да ограничи тези случаи чрез същинската си дейност. Избирането за административен ръководител или за негов заместник на магистрат от друг орган на съдебната власт или пък такъв от по-ниско ниво на същия орган, следва да бъде единствено изключение, като каквото е уредно в чл. 169 от ЗСВ, а не да се превръща в масова практика. Същото впрочем, считам, че трябва да бъде отношението и към назначаването за административен ръководител или за негов заместник на магистрат от друг район. ВСС следва да бъде изключително критичен към такива кандидатури и предложения, без разбира се, да ги отхвърля на формално основание. Същите трябва да бъдат много подробно мотивирани и внимателно преценявани. Тъкмо на този етап, ВСС може и следва ефективно да противодейства на коментираната порочна практика, а не да съдейства за нейното осъществяване. В тази връзка, поемам ангажимент, при евентуално мое избиране за член на ВСС, да бъда активна и внимателна при оценката на такива кандидатури и предложения и да се обявявам против назначения на административни ръководители и техни заместници, които са лишени от действителна и сериозна обосновка и очевидно целят заобикаляне на конкурсното начало за преместване и повишаване на магистрати.

В този ред на мисли, намирам за необходимо да се предприемат действия и по един взаимосвързан проблем, а именно – прекомерния брой на заместници на административния ръководител в определени прокуратури, което се явява и благоприятстваща предпоставка за гореобсъденото заобикаляне на конкурсния принцип. Считам, че следва да се поддържа адекватно съотношение на броя заместници спрямо броя на редовите магистратите във всички прокуратури в страната. Особено внимание

следва да се обръща и на искания за промяна на този брой и мотивите за такива искания, като не следва да се подхожда формално при преценката за тяхната основателност. Ето защо се ангажирам, ако стана член на ВСС, да проявя инициатива за поетапно нормализиране на броя заместници на административния ръководител в прокуратурите, където той е прекомерен и очевидно е несъотносим към броя на редовите магистрати.

След коментара на проблемите с конкурсите в съдебната система и акцента върху някои практики за заобикаляне на конкурсния принцип, неминуемо следва да дам своята позиция и по темата за **командирането**. Ще започна с това, че генерално подкрепям съществуването на този институт и считам, че той може да бъде изключително ефективен инструмент за своевременно задоволяване на кадрови нужди. Важно е обаче да бъде използван разумно и справедливо, а и по действителното му такова предназначение, а не като алтернатива на конкурсите. В тази насока, кадровият орган на съдебната власт може да влияе и то значително, като полага съответните усилия кадровите нужди и свободните длъжности да бъдат своевременно запълвани, чрез вече споменатото редовно провеждане на конкурси, което да способства за ползването на командирането наистина като механизъм единствено за своевременно задоволяване на спешни кадрови нужди. В контекста на мотива за независимостта на магистратите пък, считам, че следва да се подхожда изключително внимателно към възможността за командироване на магистрати без тяхното съгласие. Действително това е възможно само за срок до три месеца, но въпреки това, мнението ми е, че към този вариант следва да се пристъпва наистина само в изключителни случаи и при излагане на сериозни и задълбочени мотиви. Намирам за удачно в такива случаи да се провежда и изслушване на магистрата, с цел подробно запознаване с неговата позиция и евентуалните затруднения за него при това командироване, като в крайна да се обсъди съотношението между възможния положителен резултат от гледана точка на кадровата необходимост и негативите, които би търпял командированият колега. Изложеното намирам за наложително, за да се гарантира, че командироването без съгласие е наистина основателно и за да се пресечат всякакви недопустими опити този институт да се използва за саморазправа или своеобразно санкциониране на магистрати, като по този начин да бъде накърнявана и тяхната независимост.

IV. Атестиране и дейност на административните ръководители

По отношение на **атестирането**, позицията ми съвпада с тази на множество колеги и е критична към тенденцията атестационната дейност да се формализира прекомерно до степен на превръщането ѝ в почти изцяло статистическа дейност. Пресмятането на процентна успеваемост в работата на магистратите може да бъде полезно и има своето място като индикатор за качество, но не смятам, че трябва да седи в основата на атестирането, а може да има единствено спомагателно значение. Затова подкрепям идеята, че следва да се даде приоритет на действителния анализ на актовете на атестирания магистрат. Атестационните комисии е редно да обследват актовете на атестирания

магистрат през призмата на качествените критерии и редом с това да отчитат съответните статистически показатели, като в крайна сметка да представят подробни и аргументирани съображения към предлаганите проекти за решения.

Тук е мястото да посоча изрично, че съм привърженик на отчитането на натовареността като значим фактор, в хода на аналитичната дейност по оценка на работата на атестираните магистрати. Натовареността не следва да бъде пренебрегвана в това отношение, тъй като за мен несъмнено оказва пряко влияние върху обективната възможност за качествено изготвяне на прокурорски актове. Натовареността не само може да бъде определяща за времето, с което един магистрат разполага за изготвяне на отделните свои актове, но има и дълготрайно значение като стресиращ фактор, оказващ влияние върху енергийните запаси на магистрата и способността му да полага необходимите усилия за гарантиране на високо качество на работата му. Няма съмнение, че значението на натовареността е винаги зависимо и от субективните качества на отделните магистрати – едни от нас имат по-висока лична организация, а други – по-висока устойчивост на напрежение и работа в динамична среда. Трети изпитват затруднения да отделят професионалните от личните си задължения и позволяват работата да завладее изцяло живота им, което често води и до т.нар. „прегаряне”. При всички случаи обаче за мен няма съмнение, че по-високата натовареност е професионално предизвикателство, което обективно издига по-високи изисквания към магистрата, за да постигне той определено ниво на качество в служебната си дейност и от тази гледна точка не следва натовареността да се омаловажава при формирането на изводите за работата на атестирания магистрат.

Като естествено продължение на темата за атестирането, искам да продължа настоящото изложение с въпроса за оценката на **дейността на административните ръководители**. Считам, че изискванията към тяхната административна работа трябва да бъдат високи. Ръководителите следва да бъдат пример за интегритет и да спазват стриктно вътрешните правила в ПРБ, като същевременно да проявяват обективност и справедливост в ръководната си дейност, работейки за постигане и на една положителна работна средна в подопечната им структурна единица. Отговорността за постигането на тези високи стандарти, за мен косвено лежи и върху членовете на ВСС, които със своите гласове избират административните ръководители. От тази гледна точка, процесът по избор на административен ръководител следва да бъде изключително внимателен. Това е от ключово значение и за независимостта на отделния магистрат, която хипотетично е възможно да бъде накърнена от непрофесионално поведение на неговия ръководител. Такива явления са абсолютно недопустими и следва да предизвикват безкомпромисна реакция от страна на висшия кадрови орган. Ако бъде избрана за член на ВСС, ще участвам активно и с изключително внимание при избора на административни ръководители, като ще се отнасям сериозно дори и към най-малките индикации за некоректни действия на ръководител спрямо редови магистрат, като ще държа такива случаи да бъдат подробно проверявани.

В този ред на мисли, смятам, че при оценката на работата на административните ръководители непременно следва да се отчитат и направените от тях предложения за образуване на дисциплинарни производства и крайните резултати от евентуални такива производства. Членовете на ВСС следва да следят зорко за злоупотреби в това отношение и да не допускат използването на дисциплинарната дейност, като средство за лична разправа от страна на административен ръководител спрямо редови магистрат. При индикации или официално достигнала до ВСС информация за възможни такива действия, следва незабавно да се извършва проверка по случая, като се изслушат и съответните колеги. Необходимо е и да се проверява дали в подопечната на административния ръководител структурна единица има и други редови магистрати, за които са налице сходни данни, като тези във връзка, с които е направено предложение за образуване на дисциплинарно производство за друг колега. Избирателната инициатива за санкциониране на един магистрат, но бездействието по отношение на друг, при сходни условия, е проява на лично отношение, каквато не следва да се проявява от ръководител.

На следващо място, при оценката на работата на административните ръководители следва да се проверяват и техните действия по разпределение, в случаите, в които правила позволяват изключение от принципа на случайното разпределение и предоставят преценката за разпределението на административния ръководител. Например, относно явяването в съдебни заседания по заместване. В тези случаи, макар и предоставено на преценката на ръководителя, разпределението все пак следва да бъде обосновано и справедливо. Има прокуратури в страната, в които административните ръководители извършват такива действия с мотивирана писмена заповед, но това е по-скоро изключение. Съвсем разбираемо, с оглед динамиката на професионалното ни ежедневие, такива действия често се извършват чрез клиширана резолюция. Последното обаче по никакъв начин не означава, че въпросната резолюция не следва да бъде основана на конкретни аргументи, макар не изрично изложени. Използване на подобни изключения от правилата с цел претоварване на едни колеги за сметка на други, е също проява на липса на професионална етика, а всеки административен ръководител следва да бъде еталон в това отношение. Данни за такива случаи не следва да се подминават, а да бъдат проверявани внимателно. Справедливото разпределение, тогава когато то зависи от административния ръководител, несъмнено следва да бъде критерии за качеството на административната дейност на ръководителя.

След структурната реформа и окрупняването на районните прокуратури, бяха създадени т.нар. „териториални отделения“ /ТО/. Намирам за важно да се обръща внимание и да се следи за злоупотреби и при прехвърлянето на магистрати между ТО в една и съща прокуратура. Това е действие, което следва да се извършва много внимателно и задължително след преценка на становището и на самия магистрат, тъй като несъмнено го засяга не само професионално, но и битово. Не следва да се допуска превръщането на токова действие в прием за натиск или разправа с магистрати. Данни за подобни случаи също следва да бъдат вземани предвид и проверявани.

Цялостно, не може да се отрече, че в последното десетилетие стандартите към дейността на административните ръководители в ПРБ се повишават и това е безспорна „стъпка напред“, но по мое мнение тази тенденция следва не само да се запази, а и да се ускори. ВСС следва, чрез своята обективна дейност, да даде категоричен сигнал, както към обществеността, така към всички колеги в системата, че времето на „административното своеволие“ в ПРБ е отдавна отминало и това явление няма да се толерира ни най-малко, а ще бъде своевременно, решително и безкомпромисно пресичано. Ако бъда избрана за член на съвета, ще работя активно в тази посока и ще търся съмишленици за активизиране на противодействието срещу всякакви форми на такива практики, което намирам и за ключово с оглед защитата на независимостта на отделния магистрат.

V. Дисциплинарна дейност

Отвъд вече изложеното относно дисциплинарите производство, през призмата на дейността на административните ръководители, самостоятелно внимание несъмнено изисква и същинската **дисциплинарна дейност** и явната необходимост от нейното подобряване. В това отношение, смятам, че е налице един съвсем очевиден път за действие – задълбочен анализ на съдебната практика, извеждане на най-често допусканияте неточности и предприемане на действия за недопускането им в бъдещи дисциплинарни процедури. Абсолютно недопустимо и практически безпредметно е дисциплинарна комисия настойчиво да не се съобразява с трайната съдебна практика или да упражнява дейност в разрез с нея. Ето защо, следва да се работи активно за уеднаквяване на практиката на комисиите в унисон със съдебните актове в дисциплинарната сфера. В тази насока, считам, че биха били изключително полезни евентуални обучения с участието на съдии. Подобряването на дисциплинарната дейност не може да се постигне с еднократен акт, а е процес, който трябва да бъде обект на активен надзор и текущо управление, чрез периодични отчети и техния анализ, за да бъдат проследявани резултатите и напредъкът в това отношение.

VI. Младши магистрати

На следващо място, искам да обсъдя дейността на ВСС, касаеща магистратите на най-ниска длъжност, а именно **младши магистратите**. Категорично застъпвам становището, че работата и проблемите на тези най-неопитни колеги в системата, изискват засиленото внимание на ръководния орган и не бива да бъдат омаловажавани, подминавани или формално третираны, а тъкмо напротив. Младши магистратът не е по-малко значим от всеки друг колега. Младши прокурорите работят по същите дела/преписки, по които и всички останали прокурори на районно ниво. Еднакво е и тяхното натоварване при разпределението на делата. Еднакви са дежурствата им. Еднакви, а често и дори по-натоварени са графиците им за явяване в съдебна зала. Де факто, тяхното служебно положение се различава от това на всеки прокурор на районно ниво по

точно две особености – по-ниското възнаграждение и наличието на т.нар. наставник. В същото време, тези колеги, въз основа на сега действащите законови правила, често страдат от липса на сигурност и предвидимост относно работното им място след изтичане на първите две години стаж и при назначаването им за прокурори в районна прокуратура. Действително, този проблем има законодателна основа, доколкото чл. 177, ал. 3 от ЗСВ повелява, че овакантилите длъжности за младши съдии, младши прокурори и младши следователи не могат да бъдат трансформирани в длъжности за съдии и прокурори. Така според чл. 243, ал. 2 от ЗСВ, при липса на свободна длъжност, в съответния район, на мл. магистратът се предлага място в друг съдебен район. Макар и да не разполага с законодателна инициатива, считам, че ВСС следва да работи за промяна на съществуващия модел, с оглед гарантиране на професионална, а и чисто житейска стабилност за мл. магистратите, като местата им да бъдат трансформирани по силата на закона. Самият чл. 243, ал. 2 от ЗСВ също не държи сметка за житейските нужди на мл. магистратите, доколкото не предвижда друга хипотеза на преместване, освен липсата на свободна длъжност, но често въпреки наличието на такава, мл. магистратът изразява желание и мотивира нужда от преместване по чисто лични/семеини причини. Към момента обаче такова преместване е законово недопустимо. Абсолютно порочна е практиката тези назначения да се извършват по „житейска целесъобразност“, като се приоритизират личните нужди на едни мл. магистрати за сметка други. ВСС не следва да допуска подобно непоследователно поведение или каквато и да е форма на нееднакво третиране, създаваща дори и най-малки съмнения за фаворизиране на определени мл. магистрати. Именно в унисон с тези ми разбирания бих участвала в гласуванията за назначаване, ако бъде избрана за член на ВСС.

Внимание в тази насока следва да се обърне и на неправилното, според мен, крайно формално обвързване на процеса по назначаване на мл. магистрат след втората година, с волята на съответния административен ръководител. Всяко становище на ръководител относно такова назначаване, следва да бъде подробно мотивирано и внимателно преценявано. Въпреки разпоредбата на чл. 177, ал. 3 от ЗСВ, дори и при липсата на свободна длъжност, административният ръководител би могъл да предприеме действия за разкриване на нова такава и да мотивира нуждата за това. Той обаче би могъл да предприеме такива действия и при желание от мл. магистрата да бъде преместен, както и да бездейства при липса на свободна длъжност и желание на мл. магистрата да бъде назначен в съответната прокуратура. Така на практика, мл. магистратът може да се окаже в положение на зависимост спрямо административния ръководител, от чиято воля де факто би могло да зависи назначаването или преместването му. ВСС и комисиите следва да полагат особени усилия, за да не се стига до такива положения и чрез инициативност да установяват своевременно какви са възможностите за назначаването, какви са становищата, както на адм. ръководител, така и на мл. магистрата, както и какви са техните съображения. Консенсусът между кадровите нужди в системата и личните такива на мл. магистрата понякога е труден за постигане, но от изключително значение за

качеството на правосъдната дейност. В крайна сметка, „принудителното“ преместване или задържане на кадри крие опасност от тежка демотивация, лична неудовлетвореност и понижаване желанието за поддържане на най-висок стандарт в служебната дейност. Затова считам, че следва да се работи в насока за повишено разбиране на този проблем, включително чрез активно взаимодействие със законодателната власт.

На следващо място, намирам за необходимо предприемането на действия за „ревитализиране“ на фигурата на наставника на мл. магистрата. За съжаление, към момента тя по-често съществува само формално, без да носи действително улеснение на неопитните колеги. В тази насока, добре би било да се обмислят мерки, като например увеличаване на надбавката във възнаграждението на наставника, която към момента е в символичен размер и логично не мотивира ефективно заетите колеги да отделят значително време и усилия в помощ в мл. магистрата. Смятам, че не би било лишено от логика и обсъждането на вариант в по-натоварените прокуратури, личното натоварване на наставника при разпределението да бъде минимално намалено, за да се подобрят възможностите той да отделя време и усилия за действително наставяване на поверения му неопитен колега. Разбира се, в при това положение, следва да бъде засилен и надзора над наставническата дейност, чрез по-чести от сегашните, действителни отчети, както от наставника, така и от мл. магистрата. Смятам, че усилията в тази насока, ако дадат търсения резултат, ще доведат и до по-бързо навлизане на мл. магистратите в ежедневната дейност, повишаване на качеството на работата им, особено в ранните периоди след постъпването им, а не на последно място и подобряване на работната среда и по-бързо и успешно интегриране на мл. магистратите в колектива на съответната прокуратура.

Във връзка с обсъжданата тема, искам да изложа и едно мое виждане относно обучението на мл. магистратите в Националния институт на правосъдието /НИП/. Считам, че настоящите учебни програми на института дават неоправдан превес на теоретичната подготовка и следва да бъдат ревизирани, като се даде значителен приоритет на практическата подготовка. Залагането в програмите за обучение на базови теоретични въпроси от сферата на наказателното право и процес е безпредметно и до известна степен дублира предназначението на изпитите за мл. магистрати, част от конкурсните процедури. Писменият изпит от тези процедури проверява способностите за приложение на познанията на кандидатите при решаване на практически казус, а устният изпит е изцяло с теоретична насоченост и се провежда по съответен конспект от теоретични въпроси. При това положение, след като класираните кандидати вече са били подложени на внимателен подбор, именно на база техните теоретични познания, последващо подробно обучение със същата насоченост е лишено от логика. Смятам, че учебните програми за мл. магистрати следва да съдържат единствено строго специфична теоретична част, свързана с дейността съответно на съда, прокуратурата или следствието, а в основната си част да имат силно практическа насоченост. Съгласно чл. 257, ал. 1 ЗСВ, учебните програми на НИП се приемат от управителния съвет по предложение на директора след съгласуване с пленума на ВСС. Ето защо, считам, че при наличието единомислие в такава насока, членовете на

съвета биха могли да лансират идеите за подобна промяна, която според мен би дала положителни резултати. В този ред на мисли, смятам, че известни изменения в същата насока са необходими и относно обучението на колегите, постъпващи след конкурс за първоначално назначаване. Макар и с известен юридически стаж, съвсем разбираемо класираните кандидати на такива конкурси често не са имали личен досег с особеностите на магистратската дейност. Ето защо, за това обучение е добре да се предвиди и една по-голяма част от него да се провежда предварително, за да подготви класираните кандидати за основните им ежедневни дейности, преди постъпването им на работа и да не се налага те да се самообучават „в движение“, вече в реална работна среда.

VII. Контакт с редовите магистрати

Намирам за необходимо, предвид опасността от изтъняване на връзката на кадровия орган с магистратите, каквато тенденция се наблюдава, да бъде създадена организация за поддържане на редовни и лично осъществявани контакти между членовете на прокурорската колегия на ВСС и редовите прокурори. Качественото изпълнение на задачите на висшия орган и доброто управление на съдебната система, считам, че следва да се осъществяват и чрез пряк и ефективен надзор от страна на членовете на ВСС върху нуждите и предизвикателствата на магистратите от всички нива, което да бъде постигано не само чрез действащите комисии към ВСС, но и с личното участие на всеки член на избрания ВСС, по колегии. Уместно би било да се въведе ротационен принцип за наблюдение на апелативно, а дори и на окръжно ниво, по съдебни региони, осъществявано от конкретни членове на съвета. Така ще се създаде възможност за пряк контакт между тях и редовите магистрати, за да може членовете да се запознаят със спецификите на съответния регион, кадровите и материални нужди, натовареността и другите предизвикателства и проблеми на колегите по места. И под „пряк контакт“ виждам буквално това – периодични лични посещения до поднадзорните региони и предоставяне на възможност на всеки колега за лична среща със съответния член на ВСС. Важно е мнението на редовите магистрати да достига до висшия орган, чиито членове да не се изолират от колегите, които представляват, а да се поставят максимално близо до техните проблеми.

VIII. Взаимодействие със законодателната и изпълнителната власт

Мнението ми е, че при взаимодействието с другите две власти, ВСС следва на първо място да отстоява независимостта на съдебна власт, но в същото време, следва да търси намаляване на излишното противоборство и дребнавост. Да се установи конструктивен диалог, в който чрез старание и добър тон да се опита представителите на другите власти да бъдат запознати с текущите предизвикателства пред съдебната система и убедени в правотата на водената от ВСС политика, особено по винаги конфликтния въпрос за бюджета. По същество, в рамките на законодателната дейност, ВСС има възможност да изготвя становища по законопроекти и смятам, че съветът следва да бъде

максимално активен в това отношение. Именно защото до тези становища са ограничени и възможностите на ВСС, същите е редно на бъдат редовно, подробно и мотивирано изготвяни. В отношенията с изпълнителната власт, считам, че в унисон с гореизложеното е важно, да се търси ефективен и положителен диалог с Министъра на правосъдието, с насоченост към взаимно разбиране. В контекста на наказателното производство, следва да се поддържа и доразвива вече изграденото с много усилия през годините добро взаимодействие със структурите на Министерството на вътрешните работи и да не се допуска ерозия на тези отношения, свързана с мимолетни политически влияния. По мое мнение, дори и при негативни нагласи от другите държавни власти, ВСС следва да проявява зрялост в отношенията с тях и инициатива за подобряване на взаимодействието.

IX. Медийно поведение

Последните няколко години бележат силен ръст на интереса на обществеността към дейността на съдебната система, както и в частност към дейността на ПРБ. За съжаление, независимо дали основателно или не, отражението в медийното пространство на ВСС и на ПРБ има преобладаващо негативен характер. Съответно, от това страдат и общественото доверие в правосъдието и престижа на съдебната система. От една страна, приемам мнението на много колеги, че нито ВСС, нито ПРБ са медийни агенции и съответно не бива се прибягва към излишна показност и медийна активност, а да се даде акцент върху действителната полезна дейност на органите на съдебната власт. От друга страна обаче намирам за абсолютно необходимо ВСС да проявява активно медийно поведение в реакция на масови медийни внушения, при които неоснователно се поставя под въпрос почтеността в съдебната система или на отделни магистрати, с което се засяга и престижа на съдебната власт. Последното е изключително неприятно и нередко явление, като същото може да се разглежда и като предизвикателство пред независимостта на съдебната власт и отделния магистрат. Колегите не следва да имат съмнения дали да изпълняват служебната си дейност по вътрешно убеждение, основано на закона и на доказателствата по конкретно дело, дори и когато очевидно това би предизвикало негативна медийна реакция. А когато тази реакция е масова в медиите, очевидно неоправдана и прекомерна, това за мен трябва да бъде достатъчно основание за ВСС да се намеси и да представи медийна позиция или изявление, с което изясни на обществото действителното положение и да защити престижа на съдебната власт. Другата хипотеза, при която аналогично намирам за оправдано ВСС да прояви такава активност, са случаите на медийно мълчание при груби посегателства над съдебната власт или отделни магистрати.

X. Електронно правосъдие

Като прокурор, а и човек от по-старо поколение, няма да твърдя, че съм експерт в съвременните достижения на информационните технологии, но въпреки това ще си позволя да изложа и съвсем кратки бележки по темата за електронното правосъдие. На

първо място, личното ми впечатление е, че в това отношение съдилищата белязаха завиден прогрес и за ПРБ е необходимо да навакса създалата се разлика. Електронните дела и въведените процедури по създаване на абсолютно пълни дигитални копия на всички книжа по делата следва да послужат за пътеводител и ПК при ВСС е редно да положи усилия за въвеждане на сходни системи и в работата прокуратурата. Същевременно, считам, че в периода на мандата на следващия ВСС, би било редно най-малкото да се проучат възможностите за улесняване на работата на магистратите и служителите, чрез евентуално внедряване на системи за работа с изкуствен интелект по задачи с ниска сложност, които обаче са обемни, често повторяеми и съответно времеемки.

XI. Отчетност и инициатива /вместо заключение/

Съзнателно оставих тази част от концепцията ми за работата на ВСС на последно място в рамките на настоящото изложение, но не и по значимост. Повечето от нас са виждали през годините много подобни текстове. Чели сме и доста сходни становища и обещания, като изложените по-горе. Моята надежда и амбиция обаче е, ако бъда избрана за член на ВСС, след изтичането на неговия следващ мандат, максимално много от засегнатите от мен проблеми да не бъдат вече актуални, а преодолени и да не продължаваме да ги срещаме из концепциите на кандидати. В тази връзка, имам готовност и желание, ако стана член на съвета, по собствена инициатива да публикувам лични доклади относно предприетите от мен действия по изпълнение на идеите от настоящата концепция, независимо дали тези действия са дали желания резултат или не. Считам, че такава отчетност е логично да дължи всеки член на ВСС, избран от колегите му да ги представлява и да защитава техните интереси. Тази отчетност не е редно да представлява само проформа и да се дава чак в края на мандата на колективния орган, а е редно да бъде редовна, обективна и откровена.

В същия ред на мисли, поемам ангажимент, ако бъда избрана, изложеното в концепцията да не остане само текст, а да бъде пътеводител в ежедневната ми дейност. Възнамерявам на проявявам висока активност, следвайки застъпените идеи и принципни становища. Съзнавам, че нищо от изказаното дотук не може да бъде постигнато еднолично, но не смятам да се оправдавам с този факт. Напротив, намерението ми е активно да търся съмишленици за реализиране на идеите ми. Да обсъждам често с останалите членове инициативи за решаване на проблемите на редовите магистрати и да предприемам конкретни и целенасочени действия в такава насока. При липса на подкрепа, да съм готова да търся консенсус и да проявявам непримиримост, като модифицирам предлаганите решения, в името на предприемането на действителни инициативи. Защото по отношение на проблеми, които се коментират в система години наред, напредък биха били дори неуспешни опити за разрешаването им, стига да се предприемат такива, а не концепциите на кандидатите отпреди избирането им да остават само съвкупност от забравени думи. Както гласи един популярен цитат от Апостола на Свободата – Васил

Левски: „Дела трябва да се правят, а не думи.“ За мен ще бъде чест, но и огромна отговорност, да получа доверието Ви, а с него и възможността да превърна изписаните думи в действия.

10.08.2026

С уважение / ~~M. Тотева~~

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“

БЛАГОЕВГРАД

ЮРИДИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ

БЛАГОЕВГРАД

ДИПЛОМА

на МАРИНЕЛА ПАНКОВА ТОТЕВА

ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ
НА ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

МАГИСТЪР

по специалност

ПРАВО

с професионална квалификация

ЮРИСТ

ДЕКАН

РЕКТОР

(подпис)

(подпис - с личен сдържан карт)

(печат на БУ)

(подпис на притежателя)

Серия ЮЗХ-97

No

Маринела Панкова Томева,

ЕГНР

родена на

в град

област Ловешка Република България,

гражданин на Република България,

завърши през 1997 година петгодишен курс на обучение

по специалност

Право

специализация

Няма

Среден успех от курса на обучение мн. добър 4.86.

Среден успех от държавните изпити мн. добър 4.67.

Втора специалност - няма.

• Протоколи на Държавната изпитна комисия

№ 01372 /29.11. 1997 № 01351/04.10. 1997 № 01359 /01.11. 1997

ДЕКАН:

(подпис и печат)

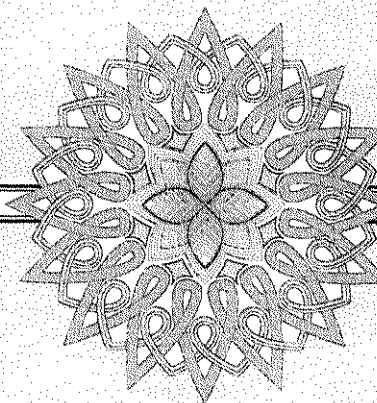
Регистрационен № / 1997 г.

РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

ДИПЛОМА

ЗА

ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
И ПРАВНАТА ЕВРОИНТЕГРАЦИЯ

Удостоверение
за правоспособност

№

на **МАРИНЕЛА ПАНКОВА ТОТЕВА**

роден (а) на 19 ... г. в гр. (с)

..... ЕГН

издържал (а) държавния практико-теоретичен

изпит по чл. 165, ал. 2 от Закона за съдебната

власт, съгласно протокол от **9.07.1999 г.**

на комисията за провеждането на изпита.

19.07. 99
София, 19 ... г.

МИНИСТЪР:

КАДРОВА СПРАВКА

към 06.08.2026 г.

1. Лични данни за лицето /име, презиме, фамилия/	МАРИНЕЛА ПАНКОВА ТОТЕВА
Адрес - постоянен и настоящ	
ЕГН	
Телефон, e-mail	
2. Образование, висше учебно заведение, квалификационна степен:	ЮЗУ „Неофит Рилски“ - Благоевград, висше юридическо – магистър
/№ на диплом за завършено висше юридическо образование/	серия ЮЗУ - № /1997 г.
/№ на удостоверение за придобита юридическа правоспособност/	№ /19.07.1999 г. (протокол на МП от 09.07.1999 г.)
3. Орган на съдебната власт, в който работи магистратът понастоящем /ако е командирован – заповед, номер, дата, срок на заповедта за командироване/	Върховна касационна прокуратура
4. Длъжност/вкл. адм. длъжност по чл.172 от ЗСВ/	Прокурор
5. Юридически стаж в / и извън органите на съдебната власт: <u>А. В органите на съдебната власт:</u> Орган на съдебната власт - длъжност	27 години, 02 месец и 02 дни 04.01.2000 г. – 09.04.2001 г. – младши прокурор ОП – София; 09.04.2001 г. – 29.05.2006 г. – прокурор в СРП; 29.05.2006 г. – 15.03.2011 г. – прокурор в ОП-София; 15.03.2011 г. – 12.03.2012 г. – прокурор в ОП-София, (командирован във ВАП); 12.03.2012 г. – 29.12.2021 г. – прокурор във ВАП; 29.12.2021 г. – 28.12.2023 г. – прокурор-завеждащ отдел 01 „АСН“ във ВАП. <i>(в периода 19.06.2023 г. до 01.09.2023 г., изпълнява функциите на зам. на ГП, съгл. заповед РД-08-491/19.06.2023 г. на и. ф. гл. прокурор)</i> 28.12.2023 г. – 21.01.2025 г. – прокурор във ВП; 21.01.2025 г. и към настоящия момент - прокурор във ВКП.
<u>Б. Извън органите на съдебната власт</u> Институция - длъжност	01.06.1998 г. – 01.01.1999 г. – съдебен кандидат СГС.
6. Статут на несменяемост /Решение на ВСС, протокол, дата/.	Решение на ВСС по Протокол № 2/02.01.2005 г. (считано от 04.01.2005 г.)
7. Повишаване на място в ранг – последен придобит ранг, Решение на ВСС. /ранговете се изписват с думи/	Решение на ВСС по Протокол № 7/16.02.2012 г. „Прокурор във ВАП“
8. Извършени до момента атестирания на магистрата /протокол на ВСС и оценка от атестацията/.	Решение на ВСС по Протокол № 25/01.07.2010 г., оценка „ДОБРА“

9. Допълнителни квалификации и специализации.	17.09.2025 г., Противодействие на транснационалната организирана престъпност: добри практики от САЩ, фондация „Рисърч & Трейнинг пойнт“ Фондации, гр. София, Съдебната палата, Участник; 29 – 31.10.2018 г., Събиране и оценка на доказателства в производството за международна закрила, Държавна агенция за бежанците Държавни агенции ведомства комисии институти и др., гр. Пранец, Участник; 16 – 18.05.2018 г., Административен и съдебен контрол върху производствата по международна закрила, Държавна агенция за бежанците Държавни агенции ведомства комисии институти и др., с. Белчин, Участник; 22 – 23 .02.2018 г., Съдебна практика по молби за международна закрила, Държавна агенция за бежанците гр. Хисаря, Участник; 19 – 20.09.2016 г., Прилагане на закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, Национален институт на правосъдието, гр. София, Участник; 08 – 10.10.2014 г., Гаранции за защита от дискриминация (чл.14 и протокол 12). Защита на правата на уязвими групи, Национален институт на правосъдието, гр. Пловдив, Участник.
10. Поощрения/награди – номер на заповед на административния ръководител и/или номера на протоколи на ВСС	Заповед № РД-08-1300/02.10.2020 г. на главния прокурор, награждава прокурорите от ВАП – „Служерна благодарност“ и плакет „Прокуратура на Република България“.
11. Наказания – номер на заповед на административния ръководител и/или номера на протоколи на ВСС	-

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

/съгласно Заповед № РД-05-2221/07.07.2026 г. на вр. и. ф. на главен прокурор

**ДИРЕКТОР
НА ДИРЕКЦИЯ „СФОП“**

ДЕКЛАРАЦИЯ

Подписаната Маринела Панкова Тотева – прокурор във Върховна касационна прокуратура и кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет от квотата на прокурорите, за обстоятелствата по чл.18, ал.1 от ЗСВ

ДЕКЛАРИРАМ:

1. не съм народен представител, кмет или общински съветник;
2. не заемам длъжност в други държавни или общински органи;
3. не упражнявам търговска дейност и не съм съдружник, управител и не участвам в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност с изключение на тези на професионалните сдружения на съдии, прокурори и следователи;
4. не получавам възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец, с изключение на научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права както и за участие в международни проекти и проекти, финансирани от Европейския съюз;
5. не упражнявам свободна професия или друга платена професионална дейност;
6. не членувам в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, не извършвам политическа дейност, както и не членувам в организации не извършвам дейности, които засягат независимостта ми;
7. не членувам в синдикални организации извън системата на съдебната власт;
8. не съм осъждана за извършено престъпление, независимо от реабилитацията, както и не съм освобождавана от наказателна отговорност за умишлено престъпление;
9. не съм съпруга, роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство - до трета степен включително или във фактическо съпружеско съжителство с друг член на Висшия съдебен съвет, с административен ръководител на орган на съдебната власт, назначен от съответната колегия, на която е член или с министъра на правосъдието;
10. не съм дисциплинарно освободен от длъжност избран член на Висшия съдебен съвет;
11. не съм лице, спрямо което е установен конфликт на интереси с влязло в сила решение по-малко от една година преди избора;
12. не съм лице, което през периода на предходния мандат на избраните членове на Висшия съдебен съвет е било председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд или главен прокурор;
13. не съм лице, което през последните две години е изпълнявало функциите на председател на Върховния административен съд, председател на Върховния касационен съд или на главен прокурор за 6 или повече месеца, без значение дали е имало прекъсване в изпълнението на функциите.

гр. София

10.08.2026

Декларатор:

Маринела Тотева

ОБРАЗЕЦЪТ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-394/21.07.2026 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС

На Маринела Панкова Тотева

/име, презиме, фамилия/

на длъжност: прокурор при Върховна касационна прокуратура

кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет от прокурорската квота

ДЕКЛАРИРАМ

към 10.08.2026 г. датата на участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжност избран член на Висшия съдебен съвет следното имотно състояние, произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпруга/та ми или на лицето, с които се намирам във фактическо съжителство на съпружески начала, и на ненавършили пълнолетие деца, и следните интереси:

Данни за декларатора:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2	
Маринела Панкова Тотева /Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:	
Върховна касационна прокуратура /месторабота/	Л. К. №	
прокурор /длъжност/	Изд. от	
	Постоянен адрес:	
	Телефон:	

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала:

Гражданство:

българско

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2	
Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:	

Декларирам, че:

- съм във фактическа раздяла:
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство:
и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 63, ал. 5 от ЗПКсЛЗПД
- фактическо съжителство на съпружески начала:

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

№	/Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН	Гражданство
	1	2	3
1.			
2.			
3.			

Декларирам, че:

- не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

--

Декларатор:

/подпис/

Стр. 2-1/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Маринела Панкова Тотева
--	-------------------------

I. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещни права: Нямам нищо за деклариране. ☐ Таблица № 1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /кв.м./	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придобиване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	апартамент	гр. София	София-град (Столична)	84	84	2015	Маринела Панкова Тотева				наследство	
2	апартамент	гр. София	София-град (Столична)	118	118	2011	Маринела Панкова Тотева				наследство	
3	къща с двор	с. Абланица	Ловеч	516	100	1997	Маринела Панкова Тотева				наследство и дарение	
4	парцел	с. Абланица	Ловеч	550	0	2004	Маринела Панкова Тотева				наследство	
5	парцел	гр. Баня	София-град (Столична)	1600	0	2011	Маринела Панкова Тотева				наследство	

1.а. Земеделски земи и гори: Нямам нищо за деклариране. ☐ Таблица № 1.1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придобиване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	гори	с. Абланица - землище	Ловеч	11	0	2013	Маринела Панкова Тотева		1/2	568	покупко-продажба	заплата

1.б. Чуждо недвижимо имущество: Нямам нищо за деклариране. ☒ Таблица № 1.2

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на сключване на договора	Ползвател			Цена по договор /евро/	Правно основание за ползване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

2. Прехвърляне на имоти през предходната година: Нямам нищо за деклариране. ☒ Таблица № 2

Ном. по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв. м. /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Прехвърлител			Цена на сделката /евро/	Правно основание за отчуждаване на имота
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Декларатор:

/подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Маринела Панкова Тотева
--	-------------------------

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	МПС	БМВ 118и	5113	2011	Маринела Панкова Тотева			покупко-продажба	заплата
2	МПС	БМВ Х1	30000	2025	Маринела Панкова Тотева			покупко-продажба	заплата
3	МПС	Субару Форестер	8700	2016	Маринела Панкова Тотева			покупко-продажба	заплата

2. Земеделска и горска техника:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.1

Ном. по ред	Вид на земеделската или горската техника	Марка на техниката	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Водни и въздухоплавателни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.2

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

5. Чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 5000 евро:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 3.4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена по договор /евро/	Година на сключване на договора	Ползвател			Правно основание за ползване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

6. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчуждаването /евро/	Прехвърлител			Правно основание за отчуждаването
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част	
1	2	3	4	5	6	7	8

Декларатор:

/подпис/

Стр. 4-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Маринела Панкова Тотева
--	-------------------------

III. Парични суми, в т.ч. влогове, банкови сметки и вземания на обща стойност над 5000 евро, включително в чуждестранна валута

1. Парични средства - налични и по банкови влогове /депозити/ - общо над 5000 евро:

1.1. Налични парични средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 4

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Собственик		Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7

1.2. Банкови сметки:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 5

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на влога		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	32463	EUR		Маринела Панкова Тотева		в страната	—	заплата
	3							

2. Вземания над 5000 евро и платежни инструменти на приносител, съгласно § 1, т. 7 от ДР на Валутния закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 6

Ном. по ред	Вид на вземането	Размер на вземането	Вид на валутата	Равно-стойност в евро	Титуляр на вземането		Правно основание за вземането	От местни лица	От чуждестранни лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Задължения на обща стойност над 5000 евро и договорени лихвени проценти по тях:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 7

Ном. по ред	Вид на задължението	Размер на задължението	Вид на валутата	Равно-стойност в евро	Титуляр на задължението		Правно основание за задължението вкл. договорен лихвен процент	Към банки	Към физически и юридически лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	кредит	6707	EUR		Маринела Панкова Тотева		договор за кредит	да	—

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Маринела Панкова Тотева
--	-------------------------

IV. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 5000 евро

както и налични ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти

1. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, в това число и криптовалути,

ако общата им стойност надвишава 5000 евро

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 8

Ном. по ред	Размер на вложенията	Вид на валутата	Равно-стойност в евро	Титуляр на вложението		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

2. Ценни книги и фин. инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на фин. инструменти:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 9

Ном. по ред	Вид на ценните книги/ финансови инструменти	Брой на ценните книги/ фин. инстр.	Поверени на инвест. посредник		Емитент	Цена на придобиването /евро/	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
			Ценни книги/ фин. инстр.	и/или пари			Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

3. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 10

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяловото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Стойност на дяловото участие	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
						Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор:

/подпис/

4. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Цена на отчужда- ването /евро/	Прехвърлител		Правно основание отчуждаване
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Декларатор:

/подпис/

Стр. 6-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Маринела Панкова Тотева
--	-------------------------

V. Трудови доходи, получени през предходната календарна година, в това число и на ненавършилите пълнолетие деца.
за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са общо над 5 000 евро.

Доходи извън тези

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 12

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода	
		На декларатора /евро/	На съпруга/та, лицето при факт. съжителство на съпруг.начала /евро/
1	2	3	4
	I. Облагаем доход от:	81545,91	--
1.	Годишна данъчна основа от трудови доходи		
2.	Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност		
3.	Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец		
4.	Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност		
5.	Годишна данъчна основа за доходи от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество		
6.	Годишна данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество		
7.	Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ		
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
	II. Други доходи, извън посочените в т. I.		
1.	Доходи от непреработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители.		
2.			
3.			
4.			
5.			
	III. Всичко:	81545,91	0

Декларатор:

/подпис/

Стр. 7-1/

VI.

1. Дадени обезпечения и направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 13

Ном. по ред	Вид на обезпечението	Размер на обезпечението	Характер на обезпечението			
			От декларатора	В полза на декларатора	От съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца
1	2	3	4	5	6	7

Декларатор:

„подпис/

Стр. 7-2/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Маринела Панкова Тотева
--	-------------------------

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 14

Ном. по ред.	Вид на разхода	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностой- ност в евро	Разходите са направени:			
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разхода	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжит. на съпруг.начала или ненавършили пълн.деца	За чия сметка е направен разхода
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1.	Обучение:							
1.								
2.								
3.								
2.2.	Пътуване извън страната:							
2.2.1.								
2.2.2.								
2.2.3.								
2.2.4.								
2.3.	Други плащания с единична цена над 500 евро:							
2.3.1.								
2.3.2.								
2.3.3.								
2.4.	Разходи за обучение извън случаите по чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗПКсЛЗПД в т.ч. в полза на лицата по чл. 63, ал. 4 от ЗПКсЛЗПД чиято еднократна стойност надхвърля 5000 евро:							
2.4.1.								
2.4.2.								

Име на декларатора: /собствено, бащино, фамилно/	Маринела Панкова Тотева
---	-------------------------

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имам участие в следните търговски дружества, в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 15

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 16

Ном по ред	Дружество	Участие

1.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 17

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имам участие в следните търговски дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 18

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 19

Ном по ред	Дружество	Участие

2.3 Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 20

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност
1.		

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 21

Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Предмет на договора

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо публичната длъжност, има частен интерес:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 22

Ном по ред	Трите имена на лицето	Област на дейност на свързаните лица

Дата: 10.08.2022

Декларатор:

Подпис